

Samling af Afgørelser

Sag C-529/13

Georg Felber
mod
Bundesministerin für Unterricht, Kunst und Kultur

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof)

»Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 1 og 2 — forskelsbehandling på grund af alder — offentlig tjeneste — pensionsordning — national lovgivning, som udelukker hensyntagen til undervisningsperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. januar 2015

1. *Socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78 — anvendelsesområde — alderspension — fremtidig pengeydelse, som udbetales af arbejdsgiveren til tjenestemændene som følge af sidstnævntes arbejdsforhold — omfattet*

[Art. 157, stk. 2, TEUF; Rådets direktiv 2000/78, 13. betragtning og art. 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 3]

2. *Socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78 — national lovgivning, som fastsætter ulige behandling på grund af alder — manglende hensyntagen til de uddannelsesperioder, en tjenestemand har tilbagelagt inden det fyldte 18. år, med henblik på tildeling af ret til pension og beregning af størrelsen af dennes alderspension — begrundelse vedrørende forfølgning af et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk mål — hensigtsmæssigt middel til at opfylde dette mål*

[Rådets direktiv 2000/78, art. 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 1]

1. Direktiv 2000/78 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal, i lyset af direktivets artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 3, sammenholdt med 13. betragtning hertil, fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på ordninger for social sikring og social beskyttelse, hvis ydelser ikke er sidestillet med løn i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 157, stk. 2, TEUF.

Begrebet »løn« – i den forstand, hvori det anvendes i artikel 157, stk. 2, TEUF – omfatter samtlige ydelser, aktuelle eller fremtidige, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren, eventuelt indirekte, i penge eller naturalier.

Størrelsen af alderspensionen afhænger af tjenesteperioder og sammenlignelige perioder samt af den løn, som tjenestemanden oppebar. Alderspension udgør en fremtidig betaling i penge, der udbetales af arbejdsgiveren til dennes ansatte, som en direkte følge af sidstnævntes ansættelsesforhold. Denne

pension anses i national ret som en løn, der fortsat udbetales i forbindelse med et tjenesteforhold, som fortsætter, efter at tjenestemanden er gået på pension. Nævnte pension udgør herved en løn som omhandlet i artikel 157, stk. 2, TEUF.

(jf. præmis 20, 21 og 23)

2. Artikel 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som udelukker hensyntagen til uddannelsesperioder tilbagelagt af en tjenestemand inden dennes fyldte 18. år med henblik på tildeling af ret til pension og beregning af størrelsen af dennes alderspension, for så vidt som den dels er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk mål, dels udgør et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til at opfylde dette mål.

Selv om førnævnte lovgivning nemlig indebærer en direkte forskelsbehandling på grundlag af et kriterium om alder som omhandlet i artikel 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78, kan denne ulige behandling ikke desto mindre begrundes i henhold til dette direktivs artikel 6, stk. 1.

I denne forbindelse bemærkes, at en manglende hensyntagen til de uddannelsesperioder, der er tilbagelagt før det fyldte 18. år, er egnet til at nå det legitime formål, som er at vedtage en beskæftigelsespolitik, som kan gøre det muligt for alle dem, der er tilsluttet pensionsordningen for tjenestemænd, at påbegynde bidragsbetalingen på samme alderstrin, at optjene ret til at oppebære en fuldstændig alderspension og således at sikre ligebehandling af tjenestemændene.

Desuden synes den førnævnte nationale lovgivning at være sammenhængende, henset til begrundelsen om at udelukke de perioder, hvor den pågældende ikke indbetaler bidrag til pensionsordningen, fra beregningen af alderspension.

På disse betingelser er en foranstaltning som den førnævnte, henset til den vide skønsmargen, som medlemsstaterne er tillagt ved valget af, ikke blot hvilket bestemt formål man ønsker at forfølge på området for socialpolitik og beskæftigelse, men også ved valget af, hvilke foranstaltninger der kan opfylde det, egnet til at nå det tidligere nævnte formål og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå dette formål.

(jf. præmis 27, 28, 35, 37, 39 og 40 samt domskonkl.)